

Dosarul nr. 2ra-437/22
2-20004042-01-2ra-07042022

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul Fălești) jud: L. Trocin
Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni
„Rețele Electrice de Distribuție Nord”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie
Jurnavei împotriva Societății pe Acțiuni „Rețele Electrice de Distribuție Nord”,
intervenient accesoriu Lidia Furdui, cu privire la repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 13 ianuarie 2020, Anatolie Jurnavei a depus cerere de chemare în judecată,
ulterior concretizată prin cererea din 10 februarie 2020 (f.d.25), împotriva SA
„Rețele Electrice de Distribuție Nord”, intervenient accesoriu Lidia Furdui, prin
care a solicitat, încasarea sumei de 50 000 lei cu titlu de compensație pentru
prejudiciul moral cauzat prin concediere ilegală.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 9 aprilie 2019 a fost angajat
în calitate de controlor la controlul energetic în Oficiul raional Fălești, Sectorul de
evidență a energiei electrice, la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”.

Potrivit pct.1.5. din contractul individual de muncă cu nr.188 din 9 aprilie
2019, durata contractului a fost indicat: ”determinat (pe perioada concediului de
maternitate a dnei Lidia Furdui)”.

A susținut că începând cu momentul angajării a respectat întotdeauna
disciplina muncii, și-a îndeplinit toate obligațiunile funcționale cu bună-credință, a
dat dovadă de o bună manifestare, a fost disciplinat și ordonat în lucru, permanent
și-a îndeplinit sarcinile puse în față, conștiincios și în termen, a respectat disciplina
de muncă și programul zilnic de muncă, niciodată nu au parvenit plângeri în
privința sa, nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

La 15 octombrie 2019, reclamantul a înaintat în adresa SA „Rețelele Electrice
de Distribuție Nord” o cerere privind acordarea concediului de odihnă anual.

Ca răspuns la această cerere i s-a adus la cunoștință ordinul nr. 642-c din 14 octombrie 2019 „privind încetarea contractului individual de muncă”, emis de directorul interimar Andrei Ivancov, potrivit căruia, s-a dispus încetarea contractului individual de muncă începând cu data de 18 octombrie 2019, conform art. 82 lit. f) din Codul muncii.

În cererea de concretizare (f.d.25), reclamantul a susținut că după depunerea cererii de chemare în judecată, pârâtul a anulat ordinul de concediere nr. 642-c din 14 octombrie 2019 și l-a restabilit în funcția deținută anterior, dispunând, totodată, achitarea plăților salariale pentru perioada de la 18 octombrie 2019 până la data restabilirii în funcție.

Astfel, Anatolie Jurnavei a invocat că prin emiterea ordinului nr. 642-c „privind încetarea contractului individual de muncă”, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” i-a cauzat suferințe de ordin psihic sub formă de neliniște sufletească, frustrare și anxietate (prejudiciu moral), care urmează a fi compensat prin echivalent bănesc, pe care îl apreciază în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea din 6 august 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Jurnavei împotriva SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” intervenient accesoriu Lidia Furdui, cu privire la repararea prejudiciului moral.

S-a încasat de la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul lui Anatolie Jurnavei suma de 5 500 lei, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat în urma încetării ilegale a contractului individual de muncă.

La 1 septembrie 2021, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

Prin decizia din 30 noiembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” și s-a menținut hotărârea din 6 august 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că prima instanță, a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Colegiul instanței de apel a reținut că este întemeiată soluția privind încasarea de la SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” în beneficiul lui Anatolie Jurnavei suma de 5 500 lei, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat în urma încetării ilegale a contractului individual de muncă, or, s-a constatat încălcarea de către angajator al prevederilor art. 83 din Codul muncii.

A menționat că faptul încălcării legislației muncii a fost recunoscut de SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord”, care la 21 ianuarie 2020 a emis ordinul nr.57-c „Cu privire la anularea ordinului nr.642-c din 14 octombrie 2019” anulând astfel ordinul cu privire la încetarea contractului individual de muncă a controlorului la controlul energetic din Oficiul raional Fălești - Anatolie Jurnavei, tot atunci a încheind cu acesta Acordul nr.49 de modificare al contractului individual de muncă nr.188 din 9 aprilie 2019, prin care părțile au stabilit durata nedeterminată al contractului individual de muncă (f.d.23).

Prin urmare, a conchis că prima instanță a stabilit întrunirea condițiilor prevăzute la art. 90 și 329 din Codul muncii și corect a dispus încasarea despăgubirii cu titlu de prejudiciu moral din contul angajatorului în contul salariatului, ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci.

La 16 martie 2022, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare n judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 22 martie 2022, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a depus cerere de concretizare a cererii de recurs.

În motivarea recursului a invocat că, atât prima instanță cât și instanța de apel au încălcat normele de drept material, interpretând eronat legea.

Consideră că la cazul din speță nu pot fi acordate despăgubiri pentru cauzarea prejudiciului moral, în situația în care fapta angajatorului se înscrie în limitele legale și nu există dovezi că măsura încetării contractului individual de muncă a îmbrăcat forma unui abuz.

Or, prejudiciul moral creat intimatului a fost reparat prin anularea ordinului nr.642-c din 14 octombrie 2019 și repunerea acestuia în funcția anterior deținută cu acordarea tuturor drepturilor de care cel în cauză a fost lipsit.

Totodată, a menționat că intimatul nu a atașat nici un document confirmativ al suferințelor trăite de el în urma concedierii și repunerii în funcție.

Iar, simpla enunțare a faptei pretins cauzatoare a prejudiciului, nu este de natură de a face dovada unui prejudiciu moral.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentei, prin intermediul poștei electronice, la 10 februarie 2022 (f.d.128), iar cererea de recurs a fost depusă la 16 martie 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului cererea de recurs la 7 aprilie 2022, informându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SA „Rețele Electrice de Distribuție Nord” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Rețele Electrice de Distribuție Nord”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh